

NHỚ VỀ ĐÀ LẠT

Nhớ Đà Lạt trời xanh đây kỷ niệm
Phố xá hoàng hôn vắng bóng người qua
Buồn không thấy dáng ai xưa tìm kiếm
Gót nhỏ mỗi mòn gỗ nhịp đường xa...

Suối Cam Ly xưa ta thường hẹn gặp
Thủy Tạ cùng ngồi uống ánh trăng thanh
Hồ Than Thở bên con đường xoải thấp
Nằm thở than, nước gợn bóng thông xanh...

Ngày chia tay tim sầu đau quặn thắt
Gió ghen ngào vật vã thổi từng hồi
Ai thanh thản say cuộc tình trăng mật?
Rừng Ái Ân đây, còn lại mình tôi!

Vui duyên mới, người đi không tiếc nuôi
Tôi gượng cười thương thân phận đời hoa
Mì khô lệ, canh trường ôm chiếc gối
Đã mất nhau rồi! Tình cũng phôi pha...

Đà Lạt ơi! Còn đâu tình cao cả
Mì có buồn, có còn nhớ tôi không?
Người con gái nhỏ xưa kia nhẹ dạ...
Đã ra đi ôm chặt vết thương lòng...!

HOÀNG BẠCH MAI

(Virginia, USA)